

Nr 541

Av herr Hedlund m. fl., om höjt anslag till Bidrag till byggande av enskilda vägar.

(Lika lydande med motion nr 441 i Första kammaren)

De enskilda vägarna utgör en väsentlig del av det svenska vägväsendet. I första hand har de givetvis betydelse för väghållarna själva, som får förbindelse med de allmänna vägarna. Många av de enskilda vägarna uppbär emellertid också trafik av genomfartskaraktär. Därvid har man främst att notera den roll som dessa vägar spelar för turisterna. Dessa sistnämnda utgör en kategori, som under senare år i mycket hög grad har ökat sin trafikintensitet.

I många fall torde trafikbelastningen vara av den omfattningen, att det vore berättigat att staten övertog vägunderhållet. Målsättningen måste därför vara, att vägar i enskild ägo i större omfattning övertages av staten. Trots detta måste man räkna med att många enskilda vägar kommer att finnas kvar och det är därför angeläget, att statsbidrag kan utgå med större del av bidragsunderlaget än som f. n. är fallet. Med hänsyn till det ekonomiska läget är vi nu inte beredda att förorda en höjning i detta avseende.

Däremot finner vi det nödvändigt, att den förefintliga eftersläpningen i utbetalandet av bidragsmedel på grund av brist på medel bringas att upphöra. Därför bör riksdagen bevilja större anslag än departementschefen förordar, när det gäller bidrag till byggande av enskilda vägar.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har till bidrag till underhåll av enskilda vägar äskat 45 milj. kronor. I denna summa ingår 2,5 milj. kronor, som krävs om förslaget från styrelsen om ändrat system för omuppskattning av underhållskostnaderna godtages. Departementschefen föreslår ett anslag av 42,5 milj. kronor. Han framhåller att det med hans förslag inte blir aktuellt med något ökat medelsbehov under budgetåret 1966/67 med anledning av det nya omuppskattningsförfarandet. Med hänsyn till detta sistnämnda är vi beredda att på denna punkt ansluta oss till Kungl. Maj:ts förslag.

När det gäller bidrag till byggande av enskilda vägar har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i sina anslagsäskanden begärt 25 milj. kronor. Departementschefen föreslår emellertid blott 20 milj. kronor, vilket är oförändrat jämfört med innevarande budgetår. En anslagsuppräknning här är

enligt vår mening motiverad bl. a. av det förhållandet, att bidrag från förevarande anslag numera också lämnas till byggande av enskild väg, som utgör tillfartsväg till naturområde för rekreation och friluftsliv eller på annan grund är av särskild betydelse för fritidsändamål.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av anslaget *Bidrag till byggande av enskilda vägar* under sjätte huvudtiteln för budgetåret 1966/67 måtte bevilja ett reservationsanslag av 25 000 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Nils G. Hansson

i Sundborn

i Skegrie

Sven Vigelsbo

Gustaf Svensson

S. G. W. Wahlund

i Vä

Harald Larsson

John Eriksson

i Hedenäset

i Bäckmora

Nr 542

Av herrar *Johansson* i Växjö och *Gustavsson* i Alvesta, om överförande till staten av vinterväghållningen på enskilda vägar.

(Lika lydande med motion nr 451 i Första kammaren)

Kostnaden för vinterunderhållet av de enskilda vägarna är svårt att uppskatta. Snötillgången varierar ju högst betydligt år från år med följd att underhållskostnaderna för vinterunderhållet också blir mycket varierande. Denna situation medverkar ofta till att ekonomin för vägsamfälligheterna markant försämras under besvärliga snöröjningsvintrar. Bestämmelserna för bidrag till underhållet av enskilda vägar är ju för närvarande att staten svarar för 70 % av den beräknade kostnaden för såväl barmarkssom vinterunderhåll. Den övriga delen av kostnaden får samfälligheterna stå för, för så vitt ej kommunerna träder till och betalar resterande belopp eller del därav. Men situationen blir ofta sådan, under snörika vintrar, att utdebiteringen blir orimligt hög för vägsamfälligheterna. Vi anser att det